

На 28 Окт. на едно угощение въ Лондонъ, Биконсвилдъ казалъ че Англия ще пази цѣлостта на Турция.

На 29-й руския императоръ при завръщанieto си изъ Ливадия, държалъ рѣчь въ Москва и казалъ, че ако Турция неулучши положението на християнитѣ, той ще дѣйствова самостоятелно и на 1-й Ноемврий биде издаденъ указъ за мобилизацията на шестъ корпуса отъ южната армия.

Руския народъ който неможеше вече съ хладнокрѣвие да слуша за страданията на българетѣ, съ неописуема радостъ посрещна този указъ и на 23-й с. м. войската, подъ началството на великий князь Николай Николаевичъ пристигна въ г. Кишиневъ. А въ сжщото врѣме господарственний канцелеръ князь Горчаковъ отправилъ до дипломатическитѣ представители при иностранныитѣ правителства слѣдующия циркуляръ: „Прискърбнитѣ събития които потопахъ въ кръвь Балканский полуостровъ, дълбоко възмутихъ Европа. Европейскитѣ кабинети като се обяснихъ помежду си, заради честта на челоувѣчеството и общето спокойствие, признахъ за необходимо да туржтъ край на този безпорядкъ. Тѣ спрѣхъ кръвопролитнето, принудихъ двѣтѣ страни да заключатъ примирие и останахъ съгласни да опредѣлятъ основания на които да почива мирѣтъ, шото християнитѣ да бждагъ дѣйствително обезпечени противъ неисправнитѣ злоупотрѣбления на турското управление и противъ необуздания произволъ на турскитѣ власти, съ които да се обезпечи и Европа отъ периодическитѣ повтаряния на тѣзи кръвави сцени. Императорския кабинетъ съ всяко усилие е съдѣйствувалъ за установлението между великитѣ сили общъ видъ по въпроса. Той ще употреби всичко зависяше отъ него, дано установившето се съгласие приведе въ дѣйствителенъ и траенъ резултатъ, който да отговаря на обществената съвѣсть и всеобщий миръ. Нъ догдѣто дипломацията цѣла година разсждава, какъ да приведе въ дѣйствие единопдушното съгласие на Европа, Портата инаше врѣме да повика всички башибозуци изъ крайшата на Азия и Африка, да раздразни мюсулманския фанатизмъ и да смаже християнското население въ борбата му за своето сжществование. Виевниците на ужасно избититѣ християни, които възмутихъ съвѣсгта на Европа, останахъ ненаказани и сега ржцѣтѣ имъ по всичкото пространство на отоманската империя и предъ очитѣ на негодуиошата Европа, продължаватъ да вършатъ сжщитѣ дѣла, насилия и варварства.